

Sygn. akt V U 605/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Stępień

Protokolant: star. sekr. sądowy Katarzyna Awsiukiewicz

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2015 r. w Legnicy

sprawy z wniosku M. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania M. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 18 maja 2015 r.

znak (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt VU 605/15

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 18 maja 2015 r., znak (...) – po rozpatrzeniu wniosku M. P. z dnia 20 kwietnia 2015 r. – odmówił wnioskodawcy prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podał, że wnioskodawca nie spełnia warunków do przyznania przedmiotowego świadczenia, ponieważ do dnia 01 stycznia 1999 r. udokumentował jedynie 4 lata, 1 miesiąc i 27 dni prac w warunkach szczególnych – wobec wymaganych co najmniej 15 lat. Oprócz kryterium okresu prac w warunkach szczególnych, przepis § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. wymaga spełnienia kryterium wiekowego. M. P. nie osiągnął wymaganego wieku emerytalnego wynoszącego dla mężczyzn 60 lat. Zakład Ubezpieczeń wskazał, że wnioskodawca legitymuje się ogólnym stażem pracy wynoszącym 25 lat, 2 miesiące i 6 dni, w tym posiada 24 lata, 10 miesięcy i 27 dni okresów składkowych oraz 3 miesiące i 9 dni okresów nieskładkowych. Organ rentowy przeanalizował także sytuację wnioskodawcy pod kątem spełnienia przesłanek wskazanych w § 8 ww. rozporządzenia. Przepis ten stanowi, że pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w dziale IV wykazu B, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący 55 lat dla mężczyzn, 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 10 lat wykonywał prace wymienione w dziale IV wykazu B. Wnioskodawca do dnia 01 stycznia 1999 r. nie udokumentował żadnego okresu prac w szczególnych warunkach na stanowiskach pracy wymienionych w wykazach B wobec wymaganych ustawą 10

lat. Zakład Ubezpieczeń uznał za nieudowodniony okres pracy od 01 lipca 1976 r. do 24 kwietnia 1978 r., od 12 maja 1980 r. do 01 czerwca 1991 r., od 01 września 1991 r. do 08 lipca 1992 r. w szczególnych warunkach w spółce (...) S.A. Podane stanowiska pracy oraz wydziały, na których były wykonywane prace nie są zgodne ze stanowiskami i wydziałami wykazanymi w wykazie stanowisk Huty (...), na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach wymienione w załączniku nr 2 do zarządzenia nr 2 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30 marca 1985 r. i zarządzenia nr 28 Ministra Przemysłu z dnia 08 grudnia 1988 r.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył M. P. domagając się jej zmiany poprzez przyznanie mu prawa do emerytury z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Wnioskodawca uzasadniając swoje stanowisko podał, że spełnia wszystkie warunki konieczne do nabycia prawa do emerytury. Zgodnie z treścią § 7 powołanego rozporządzenia, ukończył 55 lat (w okresie od dnia 01 stycznia 1987 r.), wiek emerytalny osiągnął w okresie zatrudnienia, do którego został skierowany stosownie do zaleceń lekarza oraz posiada wymagany okres zatrudnienia wynoszący co najmniej 15 lat pracy wymienionej w dziale III wykazu B. Stanowisko konwertorowego jest odpowiednikiem stanowiska wytapiacza metali nieżelaznych. Wnioskodawca był pracownikiem zatrudnionym stale i bezpośrednio przy produkcji miedzi. Natomiast zgodnie z przepisem § 8 powołanego rozporządzenia, osiągnął wymagany wiek emerytalny wynoszący 55 lat oraz posiada okres zatrudnienia wynoszący co najmniej 10 lat przy wykonywaniu prac wymienionych w dziale IV wykazu B. Do odwołania M. P. dołączył decyzję Komisji Lekarskiej ds. Rehabilitacji z dnia 09 lipca 1992 r. oraz kopię decyzji Zakładu Ubezpieczeń z dnia 28 kwietnia 2014 r. oraz 04 czerwca 2014 r.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie uzasadniając swoje stanowisko jak w zaskarżonej decyzji. Organ rentowy przytaczając treść art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych podniósł, że mimo, iż wnioskodawca nie przystąpił do OFE oraz na dzień 01 stycznia 1999 r. udowodnił ponad 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, to jednak nie osiągnął wymaganego wieku 60 lat (na dzień wydania decyzji), jak również na dzień 01 stycznia 1999 r. udowodnił jedynie 4 lata, 11 miesięcy i 27 dni pracy w warunkach szczególnych (tj. od 01 października 1993 r. do 31 grudnia 1998 r. z wyłączeniem zasiłków chorobowych), wobec wymaganych 15 lat takiej pracy. Wnioskodawca nie spełnia również kryteriów określonych w przepisie § 8 ww. rozporządzenia, gdyż nie udokumentował żadnego okresu pracy w warunkach szczególnych wymienionego w dziale IV wykazu B – wobec wymaganych 10 lat.

Sąd ustalił:

M. P. urodził się w dniu (...) W dniu (...) wnioskodawca ukończył 55 lat, zaś w dniu (...) osiągnie wiek emerytalny wynoszący 60 lat.

Ubezpieczony nie jest członkiem OFE.

Na dzień 01 stycznia 1999 r. wnioskodawca wykazał 25 lat, 2 miesiące i 6 dni ogólnego stażu pracy, w tym 24 lata, 10 miesięcy i 27 dni okresów składkowych oraz 3 miesiące i 9 dni okresów nieskładkowych.

(bezsporne)

Wnioskodawca był zatrudniony w następujących okresach:

- 1) od 01 lipca 1976 r. do 31 stycznia 1977 r. (7 miesięcy) na stanowisku rafiniarza w Hucie (...) (odział spółki (...) S.A.),
- 2) od 01 lutego 1977 r. do 24 kwietnia 1978 r. (1 rok, 2 miesiące i 24 dni) na stanowisku konwertorowego i dyspozytora suwnic w Hucie (...),
- 3) od 12 maja 1980 r. do 31 sierpnia 1980 r. (3 miesiące i 20 dni) na stanowisku konwertorowego i dyspozytora suwnic w Hucie (...),
- 4) od 01 września 1980 r. do 30 września 1982 r. (2 lata i 1 miesiąc) na stanowisku wytapiacza metali nieżelaznych w Hucie (...),

- 5) od 01 października 1982 r. do 30 czerwca 1987 r. (4 lata i 9 miesięcy) na stanowisku konwertorowego w Hucie (...),
- 6) od 01 lipca 1987 r. do 01 czerwca 1991 r. (3 lata, 11 miesięcy i 1 dzień) na stanowisku konwertorowego w Hucie (...),
- 7) od 01 września 1992 r. do 08 lipca 1992 r. (10 miesięcy i 8 dni) na stanowisku konwertorowego w Hucie (...),
- 8) od 01 października 1992 r. do 31 grudnia 1998 r. na stanowisku aparatowego oczyszczalni ścieków przemysłowych w Hucie (...).

Dowód:

- przesłuchanie wnioskodawcy M. P. (k. 35, e – protokół 00:25:01 – 00:35:20),
- zeznania świadka E. D. (k. 34 verte, e – protokół 00:06:36 – 00:15:30),
- zeznania świadka J. P. (k. 34 verte – 35, e – protokół 00:15:34 – 00:25:00),
- akta emerytalne (zaświadczenie wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze z dnia 11 kwietnia 2014 r. – k. 9, t. I, zaświadczenie o zatrudnieniu z dnia 11 kwietnia 2014 r. – k. 10, t. I, zaświadczenie wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze z dnia 15 kwietnia 2014 r. – k. 16, t. II, wykaz – k. 17, t. II),
- akta osobowe, część B (wniosek o zatrudnienie z dnia 29 sierpnia 1976 r. – k. 1, umowa o pracę z dnia 01 lipca 1976 r. – k. 5, angaż z dnia 21 lutego 1977 r. – k. 7, umowa o pracę z dnia 12 maja 1980 r. – k. 11, wniosek o przeszerogowanie – k. 17, angaże z lat 1986 – 1988 – k. 23 – 35, angaż z dnia 27 września 1993 r. – k. 59).

Praca M. P. na stanowisku konwertorowego i wytapiacza polegała na obsłudze pieca konwertorowego służącego do usuwania zanieczyszczeń w procesie wytapiania miedzi. Końcowym efektem wytapiania była miedź.

Zajmując stanowisko rafiniarza wnioskodawca wykonywał czynności polegające na obsłudze pieca, w którym z surówki – po uprzednich obróbkach – wytapiana była miedź.

Prace na tych stanowiskach wnioskodawca wykonywał przez 8 godzin dziennie.

Dowód:

- przesłuchanie wnioskodawcy (k. 35, e – protokół 00:25:01 – 00:35:20),
- zeznania świadka E. D. (k. 34 verte, e – protokół 00:06:36 – 00:15:30),
- zeznania świadka J. P. (k. 34 verte – 35, e – protokół 00:15:34 – 00:25:00).

Decyzją Komisji Lekarskiej ds. Rehabilitacji (Ośrodek (...) S.A. – Oddział Huty (...)) z dnia 09 lipca 1992 r. M. P. uznano za niezdolnego do pracy na wysokości oraz na stanowisku ogniowym z dniem 09 lipca 1992 r. Wnioskodawca zajmował wówczas stanowisko konwertorowego w Hucie (...) (oddział spółki (...) S.A.).

Dowód:

- decyzja Komisji Lekarskiej z dnia 09 lipca 1992 r. (k. 43).

W okresie od 24 kwietnia 1978 r. do 15 kwietnia 1980 r. M. P. odbywał służbę wojskową. Po odbyciu służby, wnioskodawca podjął pracę w dniu 12 maja 1980 r. Przed rozpoczęciem służby wojskowej i po jej zakończeniu wnioskodawca zajmował stanowisko konwertorowego – dyspozytora suwnic.

Dowód:

- akta dot. ustalenia kapitału początkowego (zaświadczenie z dnia 06 lutego 2002 r. – k. 3, zaświadczenie z dnia 03 lutego 2004 r. – k. 5),
- akta osobowe (karta powołania do czynnej służby wojskowej – k. 8B).

W dniu 29 kwietnia 2015 r. M. P. złożył wniosek o przyznanie mu prawa do emerytury z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

Po rozpoznaniu wniosku, decyzją z dnia 18 maja 2015 r., znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 18 maja 2015 r., znak (...) odmówił wnioskodawcy prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

Dowód:

- akta emerytalne (wniosek z dnia 20 kwietnia 2015 r. – k. 2 – 4, t. III, decyzja z dnia 18 maja 2015 r. – k. 14, t. III).

Sąd zważył:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią przepisu art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.), ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 wskazanej ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat – dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27, tj. 25 lat dla mężczyzn. Emerytura, o której mowa, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie zaś z dyspozycją art. 32 ust. 1 ustawy emerytalnej, ubezpieczonym urodzonym przed dniem 01 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2 – 3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1.

Wiek emerytalny, o którym mowa we wskazanym artykule, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.).

Okresy, o których mowa powyżej, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy

Rozważając w pierwszej kolejności możliwość nabycia przez wnioskodawcę emerytury z tytułu wykonywania prac w warunkach szczególnych określonych w wykazie A powołanego powyżej rozporządzenia, Sąd zauważa, iż z dyspozycji § 4 ust. 1 rozporządzenia wynika, że pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn, ma okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Zgodnie zaś z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

W sprawie bezspornym pozostawało, że M. P. urodził się w dniu (...), a zatem zarówno w dacie wystąpienia z wnioskiem do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o przyznanie prawa do emerytury, jak również w dacie rozpoznawania i rozstrzygnięcia odwołania przez Sąd, wnioskodawca nie ukończył 60 lat. Jak wynika z akt emerytalnych – M. P. osiągnie wiek emerytalny dopiero w dniu (...). Nie został zatem spełniony – po stronie wnioskodawcy – jeden z warunków do nabycia prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym, a tym samym bezprzedmiotowe było prowadzenie postępowania dowodowego na okoliczność przyznania wnioskodawcy prawa do emerytury jedynie z tytułu wykonywania prac wskazanych w wykazie A ww. rozporządzenia. Powołać należy w tym miejscu także przepis art. 100 ustawy emerytalnej, stosownie do którego, prawo do świadczeń określonych w ustawie powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa.

Sąd nie rozważał sytuacji wnioskodawcy pod kątem spełnienia przesłanek określonych w § 8 ww. rozporządzenia. Wskazany przepis odnosi się do prac wymienionych w wykazie B, dziale IV. Umieszczone tam zostały prace różne (m.in. prace wykonywane przy przetwórstwie azbestu, ołowiu i kadmu oraz przy wydobywaniu węgla brunatnego). Wnioskodawca w okresie pracy zawodowej nie wykonywał żadnej z wymienionych tam prac.

Rozważając w dalszej kolejności możliwość nabycia prawa do emerytury na podstawie § 7 powołanego już rozporządzenia, Sąd zauważa, że zgodnie z tym przepisem pracownik, który wykonywał w hutnictwie prace w szczególnych warunkach, wymienione w dziale III wykazu B, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący:

a) 59 lat w okresie od dnia 1 stycznia 1983 r.,

58 lat w okresie od dnia 1 stycznia 1984 r.,

57 lat w okresie od dnia 1 stycznia 1985 r.,

56 lat w okresie od dnia 1 stycznia 1986 r.,

55 lat w okresie od dnia 1 stycznia 1987 r. albo

b) 55 lat w okresie od dnia 1 stycznia 1983 r., jeżeli komisja lekarska do spraw inwalidztwa i zatrudnienia orzekła trwałą jego niezdolność do wykonywania prac wymienionych w dziale III wykazu B,

2) wiek emerytalny osiągnął w czasie wykonywania prac wymienionych w dziale III wykazu B lub w okresie zatrudnienia, do którego skierowany został stosownie do zalecenia lekarza,

3) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy wymienionej w dziale III wykazu B.

W sprawie bezspornym pozostawało, że na dzień 01 stycznia 1999 r. wnioskodawca udowodnił wymagany okres składkowy i nieskładkowy (25 lat, 2 miesiące i 6 dni), a na dzień złożenia wniosku nie był członkiem OFE.

Prace wykonywane przez M. P. na stanowiskach rafiniarza (01 lipca 1976 r. – 31 stycznia 1977 r.), konwertorowego (01 lutego 1977 r. – 24 kwietnia 1978 r., 12 maja 1980 r. – 31 sierpnia 1980 r.), wytapiacza metali nieżelaznych (01 września 1980 r. – 30 września 1982 r.) i ponownie konwertorowego (01 października 1982 r. – 30 czerwca 1987 r., 01 lipca 1987 r. – 01 czerwca 1991 r., 01 września 1991 r. – 08 lipca 1992 r.) należało uznać za prace wyszczególnione w wykazie B, dział III, punkt 9 i 10 powołanego już rozporządzenia Rady Ministrów z 1983 r. Jednak po zsumowaniu powyższych okresów pracy na stanowiskach rafiniarza, wytapiacza i konwertorowego, wnioskodawca legitymował się stażem pracy w warunkach szczególnych wynoszącym łącznie 13 lat, 7 miesięcy i 19 dni. Był to okres niewystarczający do przyznania prawa do świadczenia w obniżonym wieku emerytalnym. Dokładny okres zatrudnienia wynosił 13 lat, 7 miesięcy i 21 dni. Od okresu tego należało odjąć 4 dni zasiłku chorobowego. Przepis § 7 punkt 3 wymaga wykazania co najmniej 15 lat pracy wymienionej w dziale III wykazu B (prace gorące w hutach żelaza i stali oraz hutach metali nieżelaznych).

Wprawdzie po zakończeniu zatrudnienia przy pracach wyszczególnionych w wykazie B wnioskodawca wykonywał nadal prace w warunkach szczególnych na stanowisku aparatowego oczyszczalni ścieków przemysłowych, jednak – co wymaga podkreślenia – są to prace wskazane w wykazie A, dział IX, punkt 2. Żaden przepis zarówno ustawy o emeryturach i rentach, jak i wydanego na podstawie art. 32 ustawy emerytalnej rozporządzenia Rady Ministrów z 1983 r. nie dopuszcza możliwości sumowania okresów zatrudnienia z tytułu wykonywania prac w warunkach szczególnych określonych osobno w wykazie A i osobno w wykazie B. Istota problemu w omawianej sprawie polegała na braku możliwości zliczenia okresu zatrudnienia wnioskodawcy przy pracach polegających na wytopie rud miedzi (łącznie 13 lat, 7 miesięcy i 19 dni) z okresem zatrudnienia na stanowisku aparatowego oczyszczalni ścieków (od 01 października 1993 r. – 31 grudnia 1998 r. – ponad 5 lat). W takim przypadku ubezpieczony legitymowałby się okresem zatrudnienia w warunkach szczególnych wynoszącym ponad 15 lat, jednak jak była już mowa powyżej, jest to zabieg niedopuszczalny.

Przewidziana w art. 32 ustawy emerytalnej możliwość przyznania prawa do świadczeń w niższym niż określony w art. 27 tej ustawy wieku jest związana z szybszą utratą zdolności do zarobkowania z uwagi na szczególne warunki lub szczególny charakter pracy. Prawo to stanowi przywilej i odstępstwo od zasady wyrażonej w art. 27 ustawy, a zatem regulujące je przepisy należy wyklądać w sposób gwarantujący zachowanie celu uzasadniającego to odstępstwo (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 lutego 2007 r., I UK 258/06, Lex nr 366164). Wskazany podział i katalog stanowisk objętych wykazami A i B do rozporządzenia nie ma przy tym charakteru przypadkowego. Znaczenie ma stopień uciążliwości czynników oraz wymagania wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne i otoczenia. Jedynie jeśli czynności te wykonywane są stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, to okres wykonywania tej pracy jest okresem pracy uzasadniającym prawo do świadczeń na zasadach przewidzianych w rozporządzeniu.

W przypadku wnioskodawcy zajmującego stanowiska związane bezpośrednio z przetwórstwem miedzi, istniała możliwość potraktowania omawianych okresów zatrudnienia jako prac określonych w wykazie A, dział III, punkt 37 (produkcja i przetwórstwo hutnicze miedzi). W takiej sytuacji przepis § 4 ust. 1 punkt 1 wymaga także – oprócz kryterium stażowego – spełnienia kryterium wiekowego – ukończenia przez mężczyznę 60 lat, co w przypadku wnioskodawcy nastąpi dopiero w 2018 r.

W odniesieniu do wnioskodawcy Sąd rozważał spełnienie przesłanki stażu pracy w warunkach szczególnych w wieku 55 lat (przepis § 7 punkt 1 b ww. rozporządzenia), ponieważ M. P. przedstawił decyzję stwierdzającą jego trwałą niezdolność do wykonywania prac wymienionych w dziale III wykazu B.

Ostatnią z przesłanek nabycia uprawnień emerytalnych w obniżonym wieku (§ 7 punkt 2) jest konieczność osiągnięcia wieku emerytalnego w czasie wykonywania prac wymienionych w dziale III wykazu B lub w okresie zatrudnienia, do którego pracownik został skierowany stosownie do zaleceń lekarza. M. P. spełnił powyższą przesłankę, ponieważ 55 lat ukończył z dniem(...) i w tym dniu był zatrudniony jako aparatowy oczyszczalni ścieków (od dnia 01 października 1993 r.).

Mimo spełnienia przesłanek określonych w § 7 punkt 1b oraz § 7 punkt 2, ubezpieczony nie spełnił przesłanki, o której mowa w § 7 punkt 3. Opisane w tym przepisie warunki muszą zostać spełnione łącznie.

Mając zatem na uwadze, że wnioskodawca nie spełnił wszystkich warunków do przyznania mu prawa do emerytury na podstawie art. 184 ust. 1 w zw. z art. 32 ust. 1 ustawy emerytalnej, Sąd – na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie M. P. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w L. z dnia 18 maja 2015 r., znak (...).